Національний медичний університет імені О. О. Богомольця

Навчально-науковий центр неперервної професійної освіти
Інституту післядипломної освіти

МАТЕРІАЛИ

III міжнародної науково-практичної конференції

Інновації в післядипломній медичній освіті: досвід і перспективи

5–6 жовтня 2026 року

Київ 2026

ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО ЧАСУ
Долинна О.В. 63
ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИКИ ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ДОКТОРІВ ФІЛОСОФІЇ
Драпей І.М. 65
ФОРМУВАННЯ У МЕДИЧНИХ СЕСТЕР КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ З БЕЗПЕКИ ПАЦІЄНТА ЯК ЕЛЕМЕНТ БЕЗПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ
Думенко Т.М.; Чешук В.Є. 67
ПІСЛЯДИПЛОМНА ОСВІТА У СУДОВО-МЕДИЧНІЙ ЕКСПЕРТИЗІ: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ
Ергард Н.М. 70
ВІД АЛГОРИТМУ ДО ПРОФЕСІЙНОГО МІРКУВАННЯ: ФАРМАКОГЕНОМНИЙ АУДИТ ПОМИЛОК І ДИНАМІЧНИЙ ЦИФРОВИЙ ДВІЙНИК
Зайченко Г.В.; Потаскалова В.С.; Пінський Л.Л. 73
ВІД ЯКОСТІ МОЛЕКУЛИ ДО ЯКОСТІ ДОКАЗУ: НОВІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ КЛІНІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ БІОТЕХНОЛОГІЧНИХ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ
Зайченко Г.В.; Потаскалова В.С.; Пінський Л.Л. 75
ВІД НОРМАТИВНОГО ТЕКСТУ ДО РІШЕННЯ В РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ: «ДИСПЕТЧЕРСЬКА РИЗИКІВ» І «ЦИФРОВИЙ ЛАНЦЮГ ДОВІРИ» У ВИКЛАДАННІ ICH E6(R3)
Зайченко Г.В.; Потаскалова В.С.; Пінський Л.Л. 77
КОНФЛІКТОЛОГІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВИКЛАДАЧА ЯК ЧИННИК МЕНТАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я ТА БЕЗПЕЧНОГО СЕРЕДОВИЩА В ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ
Зелінська Г.В.; Джалілова Е.А.; Кефелі-Яновська О.І. 79
ОСВІТНІ ПОДКАСТИ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ФАХОВОЇ МОВИ ІНОЗЕМНИМИ ЗДОБУВАЧАМИ МЕДИЧНИХ ЗВО
Ісмаілова Л.Л. 81
БЕЗПЕРЕРВНИЙ ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ВИКЛАДАЧІВ МОРФОЛОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ О.О.БОГОМОЛЬЦЯ
Камінський Р.Ф; Ковалець С.В 83
КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ОСНОВНИЙ ЧИННИК ФОРМУВАННЯ МОВНО-ПРОФЕСІЙНОГО ІМІДЖУ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ
Коваль О.І. 84
АДАПТИВНА ОРГАНІЗАЦІЯ ВИКЛАДАННЯ ГІГІЄНИ ТА ЕКОЛОГІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ ТА ЗМІШАНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ
Кондратюк М.В.; Борисенко А.А.; Бардов В.Г. 86
ШКОЛА З ОЦІНКИ МЕДИЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК КОМПОНЕНТ ОСВІТНЬОЇ ЕКОСИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ: ДОСВІД НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ О.О.БОГОМОЛЬЦЯ
Костюк І.А. 88
СИНЕРГЕТИЧНИЙ ПІДХІД У НАВЧАННІ ОСНОВ МЕДИЧНОЇ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ: ПОЄДНАННЯ ФІЗИКИ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
Криштопа А.О.; Андрійчук М.Д. 90
СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНА МОДЕЛЬ ФАХОВОЇ КЛІНІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЛІКАРЯ
Кульбашна Я.А.; Гордійчук М.А. 92
РОЛЬ ПРОЄКТУ ERASMUS+ UKRAINEDIGITRANS У ВДОСКОНАЛЕННІ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ НМУ ІМЕНІ О.О. БОГОМОЛЬЦЯ
Кучеренко І.І.; Виговська О.В.; Лимар Л.В.; Бурлака Є.А.; Благая А.В. 93
ГРОМАДЯНСЬКА ОСВІТА ЯК НАСКРІЗНА ТРАЄКТОРІЯ У ДОДИПЛОМНІЙ МЕДИЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ: ФОРМУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ, ПАРТНЕРСТВА ТА КРИТИЧНО-ЕТИЧНОГО МИСЛЕННЯ.
Лехніцька С.І.; Саханда-Піддяча І.В. 95
КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ І SOFT SKILLS ЛІКАРЯ, СТОМАТОЛОГА, ФАРМАЦЕВТА ТА ІНШИХ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ
Листопад Д.С. 98
АКУШЕРСЬКА СПРАВА В УКРАЇНІ: ШЛЯХИ АДАПТАЦІЇ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ ДО ВИМОГ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ
Мартинова Л.І.; Загородня О.С.; Говсєєв Д.О. 99
ДОСВІД ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ НА ЦИКЛАХ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ «ГАСТРОЕНТЕРОЛОГІЯ ДИТЯЧА» НА КАФЕДРІ ПЕДІАТРІЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ НМУ ІМЕНІ О.О. БОГОМОЛЬЦЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ
Марушко Ю.В.; Чабанович О.В.; Іовіца Т.В. 101
ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ЛАБОРАТОРНА ДІАГНОСТИКА» В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ
Марушко Ю.В.; Дмитришин Б.Я.; Бовкун О.А. 103

ШКОЛА З ОЦІНКИ МЕДИЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК КОМПОНЕНТ ОСВІТНЬОЇ ЕКОСИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ: ДОСВІД НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ О.О.БОГОМОЛЬЦЯ

Костюк І.А.

ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3689-3379

кандидатка фармацевтичних наук, доцентка, доцентка закладу вищої освіти кафедри організації та економіки фармації kostiuk.iryna@nmu.ua НМУ О. О. Богомольця

Актуальність. Інституціоналізація оцінки медичних технологій (ОМТ) в Україні актуалізує потребу у фахівцях, здатних не лише застосовувати методологічні підходи до клінічного та економічного оцінювання, а й розуміти ОМТ як міждисциплінарний процес підтримки рішень у сфері охорони здоров'я. Така підготовка потребує формування комплексу взаємопов'язаних компетентностей у сфері доказової медицини, критичного оцінювання клінічних даних, фармакоекономічних досліджень, аналізу впливу на бюджет, а також розвитку здатності інтерпретувати отримані результати, здійснювати міжпрофесійну комунікацію та представляти й аргументувати висновки ОМТ перед різними групами зацікавлених сторін.

Формальна освіта забезпечує методологічне підґрунтя для опанування ОМТ, однак традиційний аудиторний формат має обмежені можливості для відтворення реального професійного середовища, у якому результати оцінювання обговорюються з експертами; особами, які приймають рішення; роботодавцями та іншими стейкхолдерами. Це зумовлює доцільність розвитку позааудиторних форматів, здатних інтегрувати академічне навчання з професійним середовищем та створювати умови для взаємодії учасників на різних етапах освітньої і професійної траєкторії.

Практичною реалізацією такого підходу в Національному медичному університету імені О. О. Богомольця стало створення Школи з оцінки медичних технологій, концепція якої ґрунтується на інтеграції позааудиторного навчання, експертного обговорення та професійної взаємодії у сфері ОМТ.

Мета. Обґрунтувати потенціал Школи з ОМТ як компонента освітньої екосистеми, що поєднує академічне навчання, професійний розвиток та взаємодію зі стейкхолдерами.

Результати. У межах діяльності Школи сформовано багаторівневу модель залучення учасників освітнього процесу до практики ОМТ, що поєднує різні освітні підходи та форми професійної взаємодії.

Одним із ключових елементів моделі є залучення до освітнього процесу національних та міжнародних експертів у сфері ОМТ. Тематика таких зустрічей охоплює сучасні методологічні підходи, міжнародні стандарти та практичний досвід проведення ОМТ, що дозволяє розглядати теоретичні засади у контексті їх реального застосування.

Важливе місце у роботі Школи посідає взаємодія з випускниками університету, які працюють у сфері ОМТ. Їхній професійний досвід дозволяє показати здобувачам освіти можливі траєкторії розвитку у цій сфері, особливості роботи в різних установах та практичне застосування знань, отриманих під час навчання. Також залучення випускників підтримує зв'язок університетської освіти з професійною спільнотою, створюючи передумови для наставництва і подальшої професійної комунікації.

Окремим елементом моделі є залучення роботодавців до оцінювання результатів навчальної та наукової роботи здобувачів освіти. Представники профільних установ долучаються до їх обговорення та надають зовнішній експертний зв'язок щодо методологічної обґрунтованості, інтерпретації результатів і практичної релевантності виконаних робіт. У такий спосіб оцінювання виходить за межі суто академічного середовища, а результати роботи здобувачів розглядаються також з позиції вимог і завдань реальної практики ОМТ.

Практикоорієнтованість моделі посилюється проведенням освітніх заходів у профільних установах, зокрема ДП «Державний експертний центр МОЗ України» та ДП «Медичні закупівлі України». Ознайомлення з діяльністю цих інституцій дозволяє простежити практичний шлях від формування доказової бази та проведення ОМТ до використання її результатів у процесах прийняття рішень щодо доступу до медичних технологій. Такий формат дає можливість розглядати ОМТ не як ізольовану аналітичну процедуру, а як складову системи формування політики та прийняття рішень у сфері охорони здоров'я.

Висновки. Досвід діяльності Школи з ОМТ дозволив виокремити чотири взаємопов'язані функції: освітню, проєктно-експертну, комунікаційну та професійно-орієнтаційну. Їх поєднання визначає потенціал Школи як компонента освітньої екосистеми, що доповнює формальну підготовку, забезпечує зв'язок із професійним середовищем та розширює можливості професійного розвитку у сфері ОМТ.